

Després de 19 anys el BM GRANOLLERS va tornar a guanyar un títol Europeu, la primera copa EHF el 1995.

major triomf de la seva història l'any 1976. La Recopa d'Europa és, amb el permís de les dues copes EHF dels 90, la màxima fita que ha aconseguit el BM Granollers, sobretot quant a la repercussió mediàtica i social. Després de vèncer en un històric partit al Gruen Weiss Dankersen per 26-24 després d'una cardíaca pròrroga, el Granollers va aconseguir el que cap altre club espanyol abans. Les felicitacions van arribar de tot el món, el rei Joan Carles va concedir a l'equip una audiència privada, Joan Antoni Samaranch, llavors president de la Diputació Provincial, va convidar el club a un sopar... Mai el BM Granollers havia arribat tan amunt.

TRAVESSIA PEL DESERT I RESSORGIMENT

El Granollers va sortir indemne dels primers anys de professionalització, però no de la segona estirada econòmica. La temporada posterior a la Recopa els clubs espanyols van apretar l'accelerador del talonari. "El que abans havia sigut una competició de pedrera i quasi amateur es va desfilar per complet. Va començar la roda de milions i els equips modestos, pioners en aquest esport, es van veure desmembrats dels seus millors jugadors", recorda Francesc Ventura, president entre 1974-1980.

Tot i això el BM Granollers, gràcies a la seva excepcional pedrera i un esforç titànic de la seva directiva, va poder mantenir-se en les següents temporades en la Divisió d'Honor. Els 80 van ser anys de supervivència tot i continuar essent dels millors equips d'Espanya. L'entrada a la dècada dels 90 va venir acom-

panyada de l'eufòria olímpica. Granollers respirava handbol, la il·lusió va augmentar entre els aficionats, que van veure com s'aixecava un monument handbolístic: el Palau d'Esports de Granollers. I els títols, com no podia ser d'una altra manera, van retornar al balcó de l'Ajuntament. Encara són vives a la retina dels vallesans les dues copes EHF consecutives dels anys 1995 i 1996. 6.000 persones empenyent des de les grades els seus jugadors, milers de crits a la Porxada, el "sou la òstia, som campions" d'Igor Butulija, el deliri a Granollers 19 anys després... i per partida doble.

Tanmateix aquell seria el punt de partida cap a quatre temporades de neguit, de molts problemes esportius i de patiment per l'afició. L'equip va patir constants canvis d'entrenador, que no sabien com fer sortir l'equip de la zona baixa de la lliga. Es va tocar fons la temporada 1999-2000, quan el BM Granollers va disputar el *play-off* de descens. Afortunadament tot va quedar en un gran ensurt. Un cop tocat fons, l'equip va tornar a aixecar el cap de forma lenta, però imparabile. Sota les ordres del tècnic Sead Hassenefendic el Granollers va recuperar el bon joc (setè l'any 2001) i la il·lusió, però no es va aconseguir el desitjat retorn a Europa. Manolo Montoya, que va tornar a la banqueta vallesana la temporada 2002-2003, va ser l'encarregat d'aconseguir-ho: una primera temporada correcta (9è lloc) va desembocar en el deliri europeu: l'any 2004 el BM Granollers es tornava a classificar per jugar la copa EHF. Set anys després, l'equip tornava a estar entre els grans.

Gràcies per 60 anys promocionant l'esport català

És una satisfacció per la Secretaria General de l'Esport comprovar que després de 60 anys el BM Granollers continua sent una referència en el món de l'handbol, fruit d'un projecte sòlid i ambiciós que al llarg dels anys ha prestigiat l'entitat, tant en el territori català com a nivell internacional. Al llarg de tots aquests anys heu viscut grans moments i altres més difícils. El més important, però, és que heu gaudit dels bons episodis i heu sortit enfortits de les estones de neguit. Granollers és considerada per molts el bressol de l'handbol i el BM Granollers ha actuat com un ambaixador de la ciutat per tot el món. La consecució de la Recopa d'Europa l'any 1976 va significar el primer títol europeu de l'handbol estatal, tot i que el nom del club ja era prou conegut arreu del continent.

En la retina dels aficionats més fidels continuen molt vives les victòries dels inicis, però també la gran quantitat d'alegries que ha proporcionat al llarg de la història la pedrera del BM Granollers, una de les més reconegudes. Catalunya ha de créixer esportivament i això és possible gràcies al treball que realitzen clubs com el BM Granollers, que aposten decididament per la formació de jugadors i la promoció d'aquest esport entre els nens i nenes. Un esforç que dia a dia es veu recompensat amb la presència de molts d'aquests joves talents a l'elit de l'handbol.

Per tot això, agraeixo especialment la tasca d'aquelles persones que han fet créixer el club i la seva dedicació a l'esport català, alhora que desitjo que la història de l'entitat continuï plena d'èxits en el futur. Espero que la celebració del 60è aniversari constitueixi un motiu més de satisfacció i unió entre els membres de l'entitat i la ciutat de Granollers, i us felicito per haver arribat a aquesta xifra amb la mateixa il·lusió i empenta amb què va començar aquell 1944.

Per molts anys!

Rafel Niubò
i Baqué
Secretari general
de l'Esport
de la Generalitat
de Catalunya

